

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2481/2534

บริษัทเอฟ.เอ็ม.เซอร์วิส จำกัด โจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหไทยมอเตอร์เทรดดิ้ง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.วิ.พ. มาตรา 90, ป.พ.พ. มาตรา 165, ป.พ.พ. มาตรา 172, ป.พ.พ. มาตรา 181

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่จำเลยที่ 1 ให้การว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ชื่อ บริษัท อ.จำกัดกับทั้งการที่โจทก์มอบอำนาจให้ ว.เป็นผู้ฟ้องคดีนี้ จำเลยที่ 1 ไม่ยอมรับและไม่รับรอง เป็นคำให้การที่ไม่ได้แสดงโดยชัดแจ้งว่า จำเลยปฏิเสธข้ออ้างของโจทก์ทั้งสิ้นหรือแต่บางส่วน ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสอง จึงไม่มีประเด็นเรื่องอำนาจฟ้องดังกล่าว และแม้โจทก์จะอ้างอิงเอกสารหนังสือรับรองเป็นพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนข้อต่อสู้ในเรื่องอำนาจฟ้องโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 90 วรรคแรก ก็ไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดีและแม้ศาลล่างทั้งสองจะรับฟังพยานเอกสารดังกล่าวก็ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย โจทก์เป็นพ่อค้าขายเครื่องปรับอากาศฟ้องเรียกเอาค่าที่ได้ส่งมอบเครื่องปรับอากาศและอะไหล่ของเครื่องปรับอากาศแก่จำเลย สิทธิเรียกร้องดังกล่าวมีอายุความ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 165 (1) และการที่จำเลยที่ 2 ตัวแทนเขตของจำเลยที่ 1 ส่งจ่ายเช็ค 5 ฉบับผ่อนชำระหนี้ค่าเครื่องปรับอากาศและอะไหล่ของเครื่องปรับอากาศแทนจำเลยที่ 1 ในระหว่างที่สิทธิเรียกร้องนั้นยังไม่ขาดอายุความ ย่อมมีผลผูกพันจำเลยที่ 1 ด้วย ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันปราศจากเคลือบคลุมสงสัยตระหนักเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพตามสิทธิเรียกร้องของโจทก์ จึงเป็นการรับสภาพหนี้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 172 เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่วันที่ลงใบเช็คฉบับสุดท้ายซึ่งเป็นวันที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องตามเช็คฉบับสุดท้ายได้เป็นต้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 181 วรรคสอง จำเลยที่ 1 ชำระราคาสินค้าไปแล้ว 370,046 บาท คงค้างชำระ 211,408 บาทต่อมาจำเลยที่ 2 ตัวแทนเขตของจำเลยที่ 1 ชำระหนี้ด้วยเช็ค 5 ฉบับ จำนวน 194,445 บาท แต่เรียกเก็บเงินตามเช็คไม่ได้ หนี้ค่าสินค้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง โจทก์เรียกร้องหนี้ที่ค้างได้เต็มจำนวน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ได้เขตจำเลยที่ ๒ ติดตื้อซื้อเครื่องปรับอากาศและตู้เย็นกับอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องทำความเย็นจากโจทก์หลายครั้ง และจำเลยที่ ๓ ทำสัญญาค้าประกันการชำระหนี้ค่าสินค้าที่จำเลยที่ ๑ สั่งซื้อจากโจทก์ในวงเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ในระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๒๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๔ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ได้สั่งซื้อและรับเครื่องปรับอากาศจำนวน ๕๔ เครื่อง อะไหล่เครื่องปรับอากาศจำนวน ๕ ชิ้น ไปจากโจทก์รวมเป็นเงิน ๕๘๑,๔๕๔ บาท จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ชำระราคาค่าสินค้านี้ดังกล่าวให้โจทก์บางส่วนเพียง ๓๗๐,๐๔๖ บาทยังคงค้างชำระอีก ๒๑๑,๔๐๘ บาท ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๒๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๖ จำเลยที่ ๒ ได้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คชำระค่าสินค้าให้โจทก์จำนวน ๕ ฉบับ แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คทั้ง ๕ ฉบับ นั้น ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน

๒๑๑,๔๐๘ บาท กับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในต้นเงิน ๒๑๑,๔๐๘ บาท นับแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นวันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คฉบับแรกถึงวันฟ้องซึ่งโจทก์ขอ คิดดอกเบี้ยเพียง ๒ ปี เป็นเงินดอกเบี้ย ๓๑,๗๑๑ บาท รวมเป็นเงินต้นและดอกเบี้ย ๒๔๓,๑๑๙ บาท ให้โจทก์พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในต้นเงิน ๒๑๑,๔๐๘ บาท นับแต่วันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเชิดจำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนหรือ มอบหมายให้จำเลยที่ ๒ กระทำการแทนจำเลยที่ ๑ ในการติดต่อทำการค้ากับโจทก์ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยมีหน้าที่ต้องชำระให้โจทก์ โจทก์เป็นพ่อค้าส่งมอบสินค้าซึ่งเป็นมูลหนี้ในคดีนี้ให้ผู้ซื้อครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แต่ใช้สิทธิเรียกร้องเอาค่าที่ได้ส่งมอบของเมื่อพ้นกำหนดอายุความ ๒ ปี คดีของโจทก์ขาดอายุความขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ ๒ ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ ๓ ให้การว่า จำเลยที่ ๓ ไม่เคยทำสัญญาค้าประกันหนี้ที่จำเลยที่ ๑ มีกับโจทก์ จำเลยที่ ๓ ลงชื่อในสัญญาค้าประกันที่โจทก์ฟ้องโดยยังไม่ได้กรอกข้อความเพื่อเป็นประกันการที่จำเลยที่ ๒ น้องของจำเลยที่ ๓ สั่งซื้อสินค้าจากโจทก์ ไม่ได้ค้าประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ทั้งโจทก์ซึ่งเป็นพ่อค้า มิได้ฟ้องเรียกเอาค่าที่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดอายุความ ๒ ปี หนี้ประธานขาดอายุความ สิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อจำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงขาดอายุความเช่นกัน ขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ ๓ ขาดนัดพิจารณาแต่มาศาลก่อนสืบพยานฝ่ายตน ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาให้ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินให้โจทก์ ๒๔๓,๑๑๙ บาท กับดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในต้นเงิน ๒๑๑,๔๐๘ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระเสร็จ จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องของโจทก์ใน ส่วนเกี่ยวกับจำเลยที่ ๒ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑ ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ ๑ ฎีกาว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องนั้น ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ให้การว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ชื่อ บริษัท เอฟ.เอ็ม.เชอร์วิส จำกัดกับทั้งการที่โจทก์ มอบอำนาจให้นายวินัย เขม้นเขตร์การณ เป็นผู้ฟ้องคดีนี้ จำเลยที่ ๑ ไม่ยอมรับและไม่รับรอง ศาลฎีกาเห็นว่า เป็นคำให้การที่ไม่ได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าจำเลยปฏิเสธข้ออ้างของโจทก์ทั้งสิ้นหรือ แต่บางส่วนโดยไม่มีเหตุผลอ้างอิง ดังนั้น คำให้การของจำเลยที่ ๑ ในส่วนดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้ให้การ ปฏิเสธตั้งประเด็นดังกล่าวเพื่อให้ศาลวินิจฉัย ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยให้ไม่ต้องด้วยความเห็นของ ศาลฎีกาศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาของจำเลยที่ ๑ ในข้อนี้ ที่จำเลยที่ ๑ ฎีกาต่อไปว่า โจทก์มิได้ส่ง สำเนาเอกสารหมาย จ.๑ ที่โจทก์อ้างอิงเป็นพยานให้แก่จำเลยที่ ๑ ก่อนวันสืบพยานไม่น้อยกว่า สามวันเป็นการฝ่าฝืนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๐ ต้องถือว่าโจทก์ไม่มี พยานเอกสารหมาย จ.๑ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ศาลฎีกาเห็นว่า แม้ว่าโจทก์มีเจตจำนงที่จะ อ้างอิงหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๑ เป็นพยานหลักฐานที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๐ วรรคแรก ก็ตาม แต่เมื่อคำให้การของจำเลยที่ ๑ ไม่มีประเด็นเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์เสียแล้ว การอ้างเอกสารหมาย จ.๑ เพื่อสนับสนุนข้อต่อสู้ ในเรื่องอำนาจฟ้องโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๐ วรรคแรก จึง ไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี แม้ศาลล่างทั้งสองจะรับฟังพยานเอกสารดังกล่าวก็ไม่ทำให้ผลคดี เปลี่ยนแปลง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาจำเลยที่ ๑ ในข้อนี้เช่นเดียวกัน สำหรับปัญหาว่าคดีของ โจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่าโจทก์เป็นพ่อค้าขายเครื่องปรับอากาศ โจทก์ฟ้องเรียกเอาค่าที่ได้ส่งมอบเครื่องปรับอากาศและอะไหล่ของเครื่องปรับอากาศแก่จำเลย ซึ่ง

จำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทนเขตของจำเลยที่ ๑ รับมอบสินค้าไว้ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สิทธิเรียกร้องดังกล่าวจึงมีอายุความสองปีตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๕ (๑) จะครบกำหนดวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ แต่การที่จำเลยที่ ๒ ตัวแทนเขตของจำเลยที่ ๑ ได้ส่งจ่ายเช็คฉบับแรกลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖ จำนวนเงิน ๖๗,๔๑๒ บาท เช็คฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จำนวนเงิน ๑๗,๗๗๘ บาท เช็คฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ จำนวนเงิน ๑๐,๗๓๕ บาท เช็คฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๖ จำนวนเงิน ๓๑,๑๔๘ บาท และเช็คฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จำนวนเงิน ๖๗,๔๑๒ บาทมอบให้แก่โจทก์เพื่อชำระหนี้ เห็นได้ชัดว่า เป็นการผ่อนชำระหนี้ค่า เครื่องปรับอากาศและอะไหล่ของเครื่องปรับอากาศดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ในระหว่างที่ สิทธิเรียกร้องนั้นยังไม่ขาดอายุความย่อมมีผลผูกพันจำเลยที่ ๑ ด้วย การกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการกระทำอันปราศจากเคลือบคลุมสงสัยตระหนักเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพตาม สิทธิเรียกร้องของโจทก์ จึงเป็นการรับสภาพหนี้ อายุความสะดุดหยุดลงตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๒ เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เพราะวันนั้นเป็นวันที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องตามเช็คฉบับสุดท้ายได้เป็นต้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๘๑ วรรคสอง อายุความสองปีจะครบในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๘ โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๘ คดีจึงยังไม่ขาดอายุความ ที่จำเลยที่ ๑ ฎีกาเป็นประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบเพียงยอดเงินตามเช็ค ๕ ฉบับ จำนวน ๑๙๔,๔๔๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยเท่านั้น เห็นว่าการที่จำเลยที่ ๑ เขตจำเลยที่ ๒ เป็นตัวแทน ซื้อเครื่องปรับอากาศและอะไหล่ของเครื่องปรับอากาศตามฟ้องจากโจทก์ จำเลยที่ ๑ ย่อมได้รับ ผลประโยชน์และต้องรับผิดชอบด้วย ทั้งโจทก์ยังนำสืบฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ชำระราคาสินค้าไปแล้ว จำนวน ๓๗๐,๐๔๖ บาท คงค้างชำระจำนวน ๒๑๑,๔๐๘ บาท ต่อมาจำเลยที่ ๒ ชำระหนี้ด้วยเช็ค ๕ ฉบับจำนวน ๑๙๔,๔๔๕ บาท แต่เรียกเก็บเงินตามเช็คไม่ได้ หนี้ค่าสินค้านี้ดังกล่าวยังคงไม่ เปลี่ยนแปลง โจทก์เรียกร้องสิทธิตามหนี้เดิมที่ค้างได้เต็มจำนวน จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบในค่า สินค้าตามฟ้อง พิพากษายืน.

องค์คณะ

เจริญ นิลเอสงษ์ · ชลิต ประไพศาล · อัมพร ทองประยูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2481/2534>